



Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 94

číslo: 3

19. ledna 2014

Cena: 8 Kč

TRADIČNÍ SETKÁNÍ K VÝROČÍ ZALOŽENÍ NAŠÍ CÍRKVE U SV. MIKULÁŠE

Devadesát čtyři let uplynulo od okamžiku, kdy v chrámu sv. Mikuláše na Starém Městě pražském poprvé zazněly bohoslužby v českém jazyce coby součást snah modernisticky smýšlejících katolických kněží o navrácení pravé zbožnosti našemu národu. Památné výročí založení církve jsme si na stejném místě tento rok připomněli 11. ledna při slavnostní bohoslužbě, kterou vedl bratr patriarcha ThDr. Tomáš Butta s biskupským sborem. Součástí bohoslužby bylo udělení svátosti kněžského svěcení Mgr. Soně Janotové a jáhenského svěcení Mgr. Daliboru Vikovi biskupem doc. Davidem Tonzarem se spolusvětiteli.

Z kázání plzeňského biskupa Mgr. Filipa Michaela Štojdla:

Sestry a bratři!

Mnozí mají obavy o církve v dnešním světě. Jedni si dělají starosti o její spiritualitu, hlubokost a krásu liturgie, jiní mají strach o peníze, jichž se církev dostalo, a další snad o jakýsi pocit jistoty a jednoty, kterou v posledních letech v církvi nenalézají.

Strach, úzkost, ale i lhostejnost, svár a pomlouvání. To vše je v církvi přítomno a není potřeba o tom mlčet. Je toho mnoho, a čím je toho víc, tím víc se zdá, že se Boží lid stále více ztrácí v labyrintu světa.

Kdybych však řekl pouze toto, byla by to jen část pravdy. Církev československá husitská je tady i dnes díky nezměrné odvaze mužů i žen, kteří obětovali své poslední síly vzniku naší církve. Chtěli opustit formalismus, bezbřehou zpupnost proti Kristově lásce. Před 94 lety tu byli lidé, cítící ohromnou sounáležitost československou, jako sounáležitost národní. Jejich záměrem bylo připojit se ke ctitelům národních mučedníků Jana z Husince, Jeronýma Pražského i Jana Amose Komenského. Nutno říci, že dnes v naší církvi potkávám



lidi statečně a věrně, kteří v Církvi československé husitské jen „nepracují“, ale milují ji. Z této lásky, která je láskou ke kořenům, přirozenou úctou k moudrosti Masarykově a o to více k apoštolské pravověrnosti Jana Husa, docházejí postupně k lásce absolutní, lásce Kristově. Na jejich očích je vidět klid, jakoby se snad již tohoto absolutna dotýkali. Z těchto lidí září velké ticho a v tomto tichu je možné

občas zaslechnout i hlas prorocký. V příštím roce budeme slavit památku Husovy oběti. Šest staletí. Před tímto mučedníkem, před Karlem Farským i odkazem Masarykovým budme dnes všichni v pokoře. Modleme se za církve, ale i za poznání ve všem, kde se mýlíme. Mluvme nejen v mateřském jazyce, ale s úctou k němu a k těm, kteří naslouchají i jím hovoří. Mluvme srozumitelně a k bo-

lestem naší doby. Nemluvme o něčem, čeho dnes již není, ale otevřme oči a pohleďme:

- lidé se topí v dluzech a nevědí si rady; nestačí se za ně jen modlit
- lidé hledají život a jeho smysl; nestačí jim jen předčítat z katechismu
- lidé touží po lásce, ale nejsou schopni vztahu; nestačí jim jen mra-vokárně hrozit prstem
- lidé chtějí poznat Boha, ale protože je kostel zamčený, ptají se falešných proroků
- lidé hledají svatost, ale nalézají pokrytectví, neboť ti, kteří mají ke svatosti ukazovat, ohledávají svou hlavu, jako by právě tam měla být svatozář
- nadnárodní společnosti si berou Boží stvoření, které je všech.

Církev, která se zaobírá jen sama sebou, je k ničemu. Pozbude slasti. Ovšem klesat na myslí a mít strach z opuštění není vůbec na místě. Před námi je spousta práce na vinici. I pro nás pokleká apoštol Pavel, aby se napříč věky pomodlil za nás (viz Ef 3,14). **Nadechněte se, sestry a bratři, abyste uvnitř uctili tu ohromnou sílu spojení. Nejsme sami, patříme k církvi Kristově.** Amen.

EUCCHARISTICKÁ KONFERENCE

Vážení a milí, sestry a bratři,

dovolte, abychom vás co nejsrdčeji pozvali na setkání v rámci Eucharistické konference, které se uskuteční 24. ledna od 10 hodin v Tuháčkově síni v budově plzeňské diecéze (Husova 1, Plzeň).

Na setkání vystoupí se svými příspěvky několik vzácných hostů (patriarcha naší církve Tomáš Butta, reverend Jaroslav Kratka z Evangelické církve AV (redaktor TV Noe a rádia Proglas), jáhen Starokatolické církve a ředitel Husitského muzea v Táboře Jakub Smrčka či duchovní Martin Chadima, který zároveň působí jako pedagog a publicista.

Eucharistická konference je vyjádřením touhy křesťanů po společném přijímání svátosti, kterou ustanovil Ježíš Kristus a o níž řekl: „Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný.“ (Jan 6,54)

Zároveň chceme hlouběji poznávat dědictví utrakvismu, které je zachováno v mnoha denominacích naší země a jež je vyjádřeno především v druhém pražském artikulu: „Aby vznešená svátost Božího těla a krve byla svobodně dávana podle ustanovení a příkázání Spasitele obojím způsobem chleba a vína všem věrným křesťanům, jimž smrtelný hřích nebrání.“

Další informace o Eucharistické konferenci naleznete na webu www.plzenskadiocese-ccsh.cz.

Filip Michael Štojd, plzeňský biskup

...a polil se neznámou hořlavinou, kterou zapálil...

Je 19. ledna 1969 a v nemocničním pokoji Fakultní nemocnice Královské Vinohrady v Legerově ulici právě přestalo bít srdce studenta Jana Palacha, který se na protest proti pokračující okupaci a nesvobodě před třemi dny na Václavském náměstí polil hořlavinou a zapálil. V těle zmasakrovaném plameny prohrálo svůj boj o život. O mladý život. Život, o němž už zítra bude mluvit celý svět...

Tento čin v tehdejšímu pokročeném a zlomeném Československu vyburcuje skomírající svědomí národa, který, uvědomiv si oběti svých velkých vlastenců a mučedníků, vychází následujícího dne do ulic a otevřeně projevuje úctu a bolest nad jeho nesmírnou obětí.



...hoří, hoří tvůj bratr, lide český, hoří tvé dítě, národe... i kdyby stokrát pravdu zakovali do želez, plamen ji vysvobodí, však ty pod ním padneš... jen v našich srdcích hořet budeš dál

Komunisté jsou proti spontánní reakci národa bezmocní, a tak se alespoň pomstí tak, že následující generace - patřím mezi ně i já - se o velikém činu Jana Palacha dalších dvacet let téměř nic nedozví... Hydra však našťastí padla, a tak dnes, 45 let poté, můžeme alespoň vzpomínkou projevit úctu člověku, pro kterého svoboda národa byla víc než vlastní život.

Klára Břeňová

Jane Palachu, my na tvou oběť nikdy nezapomeneme!

Do 5. března bude v pražském chrámu sv. Mikuláše probíhat výstava ke 45. výročí činu Jana Palacha

DISKUSNÍ KLUB MLADÝCH



Od ledna 2014 se každý měsíc bude v Praze scházet mládež k diskusním večerům nad aktuálními společensko-etickými tématy.

Diskusní klub mladých bude pořádat náboženská obec Praha I-Nové Město ve spolupráci s VIA FACTI – organizací mládeže Církve československé husitské.

Slavnostní zahájení a zároveň první setkání diskusního klubu se uskuteční poslední úterý v lednu (28. 1.) od 18.30 hodin ve vytápěné sakristii chrámu sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí.

Tématem, o kterém budeme diskutovat, je ROLE SOCIÁLNÍCH SÍTÍ

V NAŠEM ŽIVOTĚ. K pravidelnému setkávání zveme všechny zájemce, uvítáme návrhy témat i jména hostů, které bychom mohli pozvat. Naším cílem je posílit hlas mladých, nechat je vyjádřit svůj názor, formulovat myšlenky a nápady.

Diskusní klub mladých se chce stát platformou, kde se mladí budou scházet, zamýšlet se a diskutovat z křesťanské perspektivy nad tématy, která je zajímají. K diskusím, které se budou konat každé poslední úterý v měsíci, budou zváni i odborníci, specializující se na dané odvětví. Ke kaž-

dému tématu budou připraveny materiály a sumář různých názorových pohledů na věc, aby byla diskuse vedena na úrovni a na základě objektivních faktů. Každé setkání diskutujících je i společenskou událostí, proto bychom rádi „pracovní“ část zakončili v neformálním prostředí.

Více informací naleznete na www.svmikulas.cz, dotazy a nápady nám piště na mailovou adresu asistentka@svmikulas.cz. Těšíme se na vás!

Martina Kopecká, Kristýna Mlýnková

Krátký příběh

Nedávno jsem slyšel v kruhu svých přátel z Římskokatolické církve jeden velmi zajímavý příběh, o který bych se chtěl touto cestou podělit i se čtenáři Českého zápasu.

Jeden mladý muž přišel za zbožným mnichem a ptal se: „Prosím, řekni mi, kde je Bůh.“

Mnich mu řekl: „Máš chvíli čas?“ – „Ano.“ „Tak se posad a já ti to řeknu.“ Mladík se posadil ve velkém očekávání.

A mnich začal: „Bůh je ZA MNOU, od něho jsem vyšel, je mojí oporou a silou, která mne podpírá. Bůh je PŘEDE MNOU, protože od něho ke mně nepřetržitě přichází proud milostí, darů a úkolů – především v lidech, s nimiž se setkávám. A moje cesta mne vede neustále k Němu, k Němu směřuji. Bůh je PODE MNOU, nese mne v mé existenci. Bez něho bych se propadl do nicoty. Bůh je NADE MNOU – vidí mě, dává mi nalézt pravou cestu. Bůh je KOLEM MĚ – k Němu přicházím se svými chybami. Pak mne přijímá jako marnotratného syna a drží mě v náručí. Už žalm říká: „Obklopuješ mě zezadu i zředu.“ Bůh je nakonec i VE MNĚ, vkládá do mě radost a pokoj, lásku i trpělivost, důvěru a očekávání.“

Chvilí bylo ticho, potom mnich pokračoval:

„Pokud chceš prožít to, o čem mluvím, jdi někam do ticha, myslí na Boha, který je před tebou a za tebou, kolem tebe, pod tebou, nad tebou i v tobě a říkej přitom: „Pane Ježíši, tady jsem,“ nebo „Ježíši, smiluj se!“... a uvidíš, že nejenom budeš vědět, kde je Bůh, ale bude ti také jasné, že je tady pro tebe a že je tady pro nás.“

Přeji sobě i všem čtenářům Českého zápasu, abychom si na Boha udělali co největší čas a prostor. Pavel Hýbl

Věříme, že právě to je milost Boží, že se chce nechat člověkem dobyt, takřka se mu vydává do rukou.

Bůh chce přijít do svého světa, ale chce k němu přicházet skrze člověka. To je mystérium našeho bytí, nadlidská příležitost lidského pokolení.

Rabi Mendel z Kocka překvapil jednou několik učených mužů, kteří byli u něho na návštěvě, otázkou: „Kde bydlí Bůh?“ Smál se mu: „Jak to mluvíte! Svět je přece plný jeho nádhery!“ On však zodpověděl svou vlastní otázku: „Bůh přebývá tam, kam ho člověk pustí.“

Martin Buber:

Cesta člověka podle chasidského učení, Votobia 1994

Z kazatelského plánu

Druhá neděle po Zjevení

Hospodin seslal slovo své a uzdravil je, zachránil je z jámy. Ti ať vzdají Hospodinu chválu za milosrdenství a za divy, jež pro lidi koná.

ŽALM 107,20–21

První čtení z Písma: Izajáš 49,3.5-6

Tužby pro dobu po Zjevení Páně:

2. Abychom Ježíše jako Syna Božího vyznávali a za Pána jej přijímali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom v naší církvi o duchovní dary pečovali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Panovníku, Hospodine, tvůj Syn je světlem světa. Dej, ať se na nás odráží světlo jeho slávy, abychom byli světlem naší zemi! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: 1. Korintským 1,1-9

Evangelium: Jan 1,29-42

Verše k obětování: Žalm 66,1.16

Verše k požehnání: Jan 1,41.42

Modlitba k požehnání:

Panovníku, Hospodine, dej, ať živení tvým slovem a svátostí se připravujeme na splnění tvých zaslíbení! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 43, 185, 188

ROZESTŘETE SVÉ SÍTĚ

Někteří lidé o sobě pochybují, připadá jim, že nemají dost schopností. Přepadá je iluzorní pocit méněcennosti, do ničeho se jim nechce. Jsou přesvědčeni, že zhora nic nedokáží, budou jen pro posměch. Do duše se vplíží zálučná malověrnost. Ta jako by jedince ochrnula. Všechno se mu zdá obtížné k neunesení, zoufá si, pocítí depresi.

A tomu je třeba vzdorovat. V případě, že se snažíme, bráníme se beznadějí, Bůh nám požeňná, podá pomocnou ruku. Najednou ponese me ovoce. David měl také jen prak a oblázky z potoka. Co to bylo ve srovnání s obrem po zuby ozbrojeným? Drobný houževnatý mladík ovšem plně spoléhal na Boha, zamířil na Goliášovo čelo a vystřelil. Jeho ruku vedl Hospodin.

Kde je při díle náš Pán, tam se věci daří. Důležité je pokorně setrvat v modlitbách, vnímat blízkost Boží. Učedníci používali pilně a nepříliš úspěšně svých rybářských sítí, ale tajemství úspěchu bylo jinde. Až Ježíš jim poradil, kam mají rybářské sítě hodit a pak je vytáhli z Genezaretského jezera přeplněné rybami.

Většina lidí musí nejdříve zakopnout, pořádně klopýtnout, při pádu utřít několik oděnin a životních

ran, nežli jejich darů může použít Bůh. Teprve když se naše rozprostřené sítě trhají, dílo se nedaří, začneme více spoléhat na Boha. Nadejde je okem víry, je tím jediným pravým optimismem. A my náhle víme, že Bůh je blízko a vlévá do nás sílu.

Včera mi po delším čase zavolala sestra Svatava Vynal. „Mám čtvrtý stupeň artrózy. Na ulici nemohu, k lékaři mě syn bere taxikem.“ Svatava pendlovala řadu let mezi Milánem a Prahou. Aktivní novinářkou byla v několika jazycích a zabývala se oděvním výtvarnictvím, módou. Dva synové žijí dál v Itálii, ale přijíždějí sem za maminkou, jsou jí oporou.

„Já jsem k sobě tvrdá, však mě znáš, nedám se, víš, jak jsem pohyb měla ráda, už to tak nejde. Po bytě se pohybuju, cvičím na posteli, vařím a ráda pohostím italskými jidly.

Jak se máte v Karlíně, co dělá Dialog na cestě, moc na vás na všechny vzpomínám a modlím se za vás,“ vychrlila na mě svým typickým „italským“ stylem a smála se. Odpovídám jí: *„Také na tebe myslím v modlitbě. Opakovaně jsem se ti snažila dovolat a tak jsem ráda, že ses ozvala. Přijďme se na tebe podívat a mohli bychom tě někdy*

autem přivést na bohoslužbu.“ Svatava má radost a ptá se, jak se nám v klubu daří literární tvorba. *„Vydáváme tři básnické sbírky křesťanských veršů a chystáme se na letošní 15. ročník Dne poezie.“* To ji těší, ráda píše i recituje. A já se zajímám, jak se celkově cítí.

„Je to báječné, já jsem spokojená. Když mě někdo navštíví, mám radost, když ne, nevaří. Bývám ráda také sama. Čtu si, píšu, rozjímám, modlím se.“

A dále vesele vypráví. Je plna naděje a v hlase cítím její vřelé křesťanské srdce. Přitom celý život novinářky dr. Svatavy Vynal nepostrádal dramatické zvraty a boje s nepřízní osudu. Již v roce 1948 jako sedmnáctiletá, poté, co zavřeli jejího otce, odvážně přeplavala pohraniční řeku. Na sobě měla svůj jediný majetek, dvoje dívčí šaty. Postupně se dostala až do Paříže a později žila řadu let v Miláně.

Náš rozhovor uzavírá sestra Vynal slovy: *„Víš, Olgo, už když jsem byla malá, tak mi moje maminka říkala: „Děvče, ty jsi patologická optimistka!“*

Po celý život Svatava rozprostírala své sítě jako ti učedníci a čekala, až je Pán ve své milosti naplní.

Olga Nytrová

Nad Písmem

NALEZLI JSME MESIÁŠE

Jan 1,29-42

Příběh na počátku Janova evangelia nám vypráví o hledání a nalézání. Ježíš je již od Jana pokřtěn, Jan ví, že je to slíbený Mesiáš. Nenechává si svoje svědectví pro sebe, dělí se s ostatními o to, jak probíhal Ježíšův křest, a otevřeně se k Ježíšovi přiznává.

Začíná se cesta, která bude pokračovat po tisíciletí. Ke Kristu přicházejí lidé a stávají se jeho učedníky. Zde vidíme první z těch, kteří uvěřili slovu Jana Křtitele, přicházejí k Ježíši a přidávají se k němu. A postupně poznávají, že již od něj nechtějí odejít.

Kolem Ježíše se určitě pohybovalo velké množství lidí, ale jen někteří z nich, které pak nazval svými apoštoly, byli ochotni nechat všeho a následovat ho. Nechat svoje staré životy a začít něco nového. To určitě nebylo a není lehké; víme z evangelia, že mnozí opustili své rodiny, svoji práci, a putovali s Kristem. Musel to být naprostý obrat v jejich životě.

Co je tedy tou silou, která dokáže to, že člověk úplně změní svoje smýšlení, že začne žít jinak, že dokonce dostává nové jméno jako Petr? Odpověď je průzračně jednoduchá – je to víra. Možná se nám zdá až moc jednoduchá, neboť toto slovo dost často používáme, takže si někdy málo uvědomujeme, jakou má víra sílu, co dokáže a jak dokáže měnit životy lidí.

Ježíš sám o tom mnohokrát mluví a my bychom měli mít před tímto slovem úctu a respekt. Víra není nic, co by se dalo koupit či předat. Víru buď člověk má, nebo nemá.

Můžeme si přečíst stovky návodů, jak a v co věřit a uvěřit, a stejně nám to nepomůže.

Pokud máme víru, znamená to, že jsme osloveni samotným Kristem, tak, jak oslovil Petra. To on nás zavolá naším jménem, to on nás změní, naše myšlení, naše životní postoje, mnohdy i lidi kolem nás. Ale především nás změní uvnitř.

Není to vůbec jednoduché. Je mnoho těch, kdo se snaží k víře přivést, a kněžské povolání je právě o tom. Probudit v druhém touhu po víře, po poznání Krista, často nejde slovy, ale spíše tím, jak žijeme my sami, jak nás naše víra zformovala, a tím pádem být příkladem, co to znamená žít život s vírou.

Žít víru tak, aby nám lidé uvěřili, že jsme opravdu Kristovi a myslíme to vážně, to je hodně těžké a je to celoživotní cesta.

Může se stát, že na své cestě víru ztrácíme, nalézáme, ptáme se. To všechno je v pořádku. Na životech učedníků vidíme, jak se často

prali o svoji víru, jak upadali do pochybností, dokonce Krista zradili a utekli. Kdo je Kristovým učedníkem, není zázračně dokonalý jednou provždy, ale je na cestě. Cesta víry není širokou cestou, jak upozorňuje Ježíš, ale ten, kdo se na ni vydá, nalezne spoustu bohatství. Nenajde žádný poklad ve smyslu hmotném, ale nalezne poklad duchovní, bude nalézat smysl své životní cesty, odkryjí se mu odpovědi na mnohé otázky uvnitř lidských srdcí, najde spolehlivé vedení a jistotu po celý svůj pozemský život. Nebude uvažovat ve smyslu lidského počítání času, ale bude žít pod pláštěm věčnosti.

Tolik a ještě mnohem více znamená ono „*Nalezl jsem Krista, nalezl jsem víru*“.

Kristus nás naším jménem již oslovil a stále oslovuje, a tak je jen na nás, jak mu odpovíme a odpovídáme ve svých životech.

Eva Cudlínová

**Pane,
děkujeme ti za dar víry,
za to, že nás znáš a voláš nás.
Někdy je těžké zaslechnout tvůj hlas
v hluku tohoto světa,
ale přesto tvoje volání je tím nejsilnějším.
Dej, ať tě nejen slyšíme, ale i následujeme,
po všech cestách, kam nás vedeš,
a kéž svými životy ukazujeme, že k tobě patříme.
Kéž ukazujeme, jaká radost je žít s vírou v tebe.
Amen.**

Stručná informace o postupu CČSH v ČR ve věci vydávání majetku a finančního odškodnění

Zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi č. 428/2012 Sb., účinný od 1. 1. 2013, podrobně stanoví podmínky a postup při vydávání nemovitého majetku církvím. Jedná se o nemovitý majetek, který byl církvím odňat po roce 1948 a v současné době je ve vlastnictví státu. Výzvy k vydání tohoto majetku bylo možné podat nejpozději do 2. ledna 2014. Včasné podání výzev bylo v odpovědnosti jednotlivých diecézí a v případě nemovitostí, které byly původně v majetku celku církve, bylo za podání výzev odpovědnou ústředí církve (usnesení ÚR č. 4.5.2.146).

Odbornou pomoc při přípravě výzev během celého loňského roku poskytovali ses. ekonomka Landová a právník Mgr. Oswald.

Z celkového počtu 39 nemovitostí, u kterých podání výzvy za CČSH přicházelo v úvahu, byly výzvy podány v 19 případech. Celkem se jedná o 3588 m² zastavěné plochy, 1435 m² orné půdy, 8996 m² zahrad, 18 926 m² lesních pozemků a 12 187 m² ostatní plochy. Důvody, proč nebyly podány výzvy v ostatních případech, byly například finanční náročnost rekonstrukce nemovitosti; dodatečné zjištění, že církev nebyla vlastníkem; nebo byly nemovitosti převedeny legálně.

Zákon č. 428/2012 Sb., který současně řeší financování církví v České republice do budoucna a jejich hospodářskou samostatnost, dále stanoví pro jednotlivé církve a náboženské společnosti výši finanční náhrady. Tato finanční náhrada bude církvím vyplácena postupně během 30 let. Pro Církev československou husitskou v ČR celková výše finanční náhrady činí 3 085 312 000 Kč. Podmínky a postup vyplacení finanční náhrady dále upravuje smlouva o vypořádání podle uvedeného zákona mezi Českou republikou a jednotlivými církvemi, kterou statutární zástupci naší církve podepsali na základě zmocnění církevním zastupitelstvem společně se zástupci ostatních církví dne 22. 2. 2013.

Církevní zastupitelstvo v únoru 2013 rovněž schválilo, že finanční náhrada bude rozdělena mezi jednotlivé diecéze a ústředí církve v následujícím poměru: Brno: 14,15 %; Hradec Králové: 21,41 %; Olomouc: 15,09

%; Plzeň: 13,15 %; Praha: 36,20 % a ústředí církve obdrží částku 2.843.000 Kč. Poměr rozdělení byl stanoven na základě předložených návrhů zástupců jednotlivých diecézí, které zohledňovaly následující kritéria: počet náboženských obcí, počet duchovních, počet věřících a rozloha jednotlivých diecézí. Tento klíč byl stanoven na dobu neurčitou s možností úpravy v případě potřeby. Za rok 2013 činí celková částka finanční náhrady pro naši církev 102 843 733 Kč a byla již státem převedena na účet církve. Podle usnesení ústřední rady č. 5.6.147 bude jednotlivým diecézím příslušná část finanční náhrady zaslána na čísla účtů, která oznámí ústředí církve spolu s podpisy statutárních zástupců diecéze.

Ústřední rada svým usnesením č. 5.2.1.147 na základě doporučení Komise pro hospodářské zabezpečení církve z května 2012 doporučila diecézím rozdělit prostředky z finanční náhrady do tří základních oblastí:

1. Zhodnocení vlastního majetku s cílem vytvoření nových finančních zdrojů do budoucna
2. Vlastní sociální projekty církve
3. Konzervativní správa finančních prostředků

Ústřední rada dále ukládá jednotlivým diecézím a ÚÚR každoročně seznámit ÚR prostřednictvím Komise pro hospodářské zabezpečení církve s hospodařením s prostředky finanční náhrady na zák. zák. č. 428/2012 Sb. (investované částky, výše zisku, případně ztráty).

Smlouva o vypořádání mezi Českou republikou a Církví československou husitskou v ČR předpokládá rovněž možnost vyplacení finanční náhrady nebo její části formou státních dluhopisů. To by bylo možné v případě, že o to církev projeví zájem. Pro rok 2013 CČSH tuto možnost odmítla, ale je připravena jednat o rámcové dohodě.

Postup CČSH ve věci vydávání majetku a finančního odškodnění se tedy řídí zásadou spoluodpovědnosti rozdělené mezi jednotlivé diecéze a ústředí církve a zásadou transparentnosti.

Podle usnesení CZ a ÚR zpracovala
Mgr. Jana Krajčířiková,
tajemnice ÚR

Historický záchvat

Slunce at' nezapadá nad vašim hněvem.

(Ef 4,26)

Muž, který svému příteli vyprávěl o tom, jak se minulého dne pohádal s manželkou, nakonec poznamenal: „Jak nenávidím takovéto hádky! Pokaždé když se pohádáme, má moje žena historický záchvat.“ Přítel odpověděl: „Asi ses spletl. Chtěl jsi říci hysterický záchvat.“ „Ne, ne,“ trval na svém muž. „Chtěl jsem říci historický, protože vždy, když se hádáme, začne žena vytahovat všechny moje minulé chyby a používat je proti mně.“ Mnohé staré hříchy, o kterých jsme byli přesvědčeni, že jsou už dávno odpuštěny, se chovají jako korková zátka. Vždy, když se je snažíme potopit, znovu vyplavou na povrch – a obvykle v té nejnevhodnější chvíli. Není ani tak těžké říci „odpouštím ti“. Mnohem těžší je chovat se tak, jako by se vůbec nic nestalo.

„Paměť je zvláštní síto: zachytává všechno dobré o nás a všechno špatné o ostatních.“

Wieslaw Leon Brudziński

Z NÁZORŮ NAŠICH ČTENÁŘŮ

Potřebujeme odbory?

V adventním čase k nám na faru přišla výzva, abychom se připojili k nově založené „Jednotě duchovenstva“ (dále JD). Pozorně jsem si dopis přečetla, prohlédla jsem si i webové stránky, a říkám NE.

Nejprve je třeba, abychom si ujasnili pojmy: Zakladatelé JD říkají, že (citují): „Jednota duchovenstva byla v minulosti nedílnou součástí naší církve a hájila práva duchovních, aktivizovala jejich duchovenskou i charitativní činnost, organizovala podpůrné akce ve prospěch duchovních či jejich rodin vždy, když bylo potřeba.“

Všichni však víme, v jaké době Jednota (katolického) duchovenstva vznikla a jaké byly její cíle. Prioritou nebyly zájmy duchovních a jejich rodin, nýbrž reformní požadavky, jako např. organizační samostatnost církve v Československé republice, demokratizace církevní správy, úprava liturgie v národním jazyce, dobrovolnost celibátu a další.

Naproti tomu odbory jsou sdružením zaměstnanců, založené s cílem prosazovat jejich pracovní, hospodářské, politické, sociální a jiné zájmy. Jednají se zaměstnavatelem jménem pracovníků, které zastupují, například ohledně výše mezd nebo pracovních podmínek.

Nazýváme tedy věci pravým jménem: Nově založená JD je odborovou organizací, která s původní Jednotou katolického duchovenstva nemá nic společného.

Zakladatelé JD mají v souvislosti s církevními restitucemi obavy (citují): „že by stávající nepřehledná situace mohla být zneužita k tomu, aby byly omezeny, minimalizovány či přímo likvidovány demokratické prvky v naší církvi.“

Ptám se: Potřebujeme mít v církvi odbory? Je můj nadřazený (biskup, patriarcha) osobou natolik nevyzpytatelnou, ba nebezpečnou, že potřebuji prostředníka, který bude jednat místo mě?

Říkám NE!

Naši nadřazení, biskupové a patriarcha, přece nejsou ani ředitelé, ani majitelé firmy, která nás zaměstnává. My jsme si je svobodně zvolili, což znamená, že mají naši důvěru! Dále autoři vyjadřují znepokojení nad tím, že by (citují) „nové mzdo-ové předpisy mohly být základem pro nastolení nového vztahu mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem, resp. mezi biskupem a duchovním. Tento vztah by mohl být devalvován na vztah držitele moci (biskupa) a pouhého poskytovatele služeb (duchovního).“

Zde autorům zjevně unikl rozdíl mezi zaměstnáním a službou. Patriarcha, biskup, farář, jáhen, kazatel, pastorační asistent... všichni jsme pouhými služebníky! Opakuji – církev není firma a držitelem moci není biskup, ale Bůh.

A ptám se: Kdo by měl podle autorů rozhodovat o výši platu duchovních? Shromáždění NO? Rada starších? Kdo zaručí jejich objektivitu (citují) „takřka dokonalou sprave-

dnost a absenci osobních negativních vlastností a animozit“? Kdo by věřil, že toto by mohlo fungovat? Já tedy ne.

Pozoruhodné je také konstatování, že (citují): „Poslední sčítání lidu ukázalo, že naše církve se během cca 60 let dostala z počtu takřka jednoho milionu členů na pouhých (necelých) 40 tisíc lidí. Důvody takového úpadku jsou rozličné, leč nelze vynechat i zodpovědnost jednotlivých našich skutků i zodpovědnost jednotlivých konkrétních lidí, zejména těch, kteří jsou delší dobu ve vedení církve.“

Zde zaznívá jako ozvěna to, co bylo vysloveno již na sněmu – za úbytek členské základny může bratr patriarcha. Netřeba si zastírat, že úbytek (věřících obecně) je problémem, který trápí každého z nás. Ale činit zodpovědným vedení církve, potažmo bratra patriarchu, je velmi laciné a zavádějící.

Naši členové stárnou a odcházejí. To je přirozené. A záleží na každém z nás jednotlivě, zda dokážeme oslovit mladší generaci. Aby se nám to podařilo, musíme být důvěryhodní. Pro lidi, kteří hledají duchovní zázemí, jsme právě my tím prvním letným setkáním s Kristem. A to je velká zodpovědnost. NAŠE. Ne zodpovědnost biskupa nebo patriarchy, ale KAŽDÉHO Z NÁS! Jiná cesta prostě není. Osobní angažovanost, kterou nabízí JD (angažovanost v odborech proti vedení vlastní církve) nám kostely nezaplní.

Marie Babická

Z NAŠICH SETKÁNÍ

Slova mají křídla... a mohou létat

Již devátý literární večer prózy a poezie uspořádali Dušan Spáčil a Lubor Falteisek, který toto setkání, konající se v oblíbené vinotéce M+M v Praze 3, také moderoval. Úvodem četla ze své knihy Simona Tošovská. Přiblížila své zážitky z dvouletého pobytu v arabském světě, zejména v Tunisku. Poté mladá autorka sbírky *Eroze hran* Michaela Schwarzová

představila své nové verše, v nichž dominuje příběh. Další účinkující, Soňa Štroblová, přečetla ukázkou ze svých cestovatelských dobrodružství a dále úryvek z knihy *Sametová vražda*.

Lubomír Brožek, autor jedenácti sbírek a podle slov L. Falteiska patrně „poslední pražský bohém políbený Bohem“, v závěru programu spustil příslibený „básnický uragán“.

V rámci setkání L. Falteisek představil Olgu Nytrovou, která účast-

níky pozdravila jménem pražských autorů, působících v rámci Obce spisovatelů. Požádal ji, aby přečetla své adventní a vánoční verše.

Následovaly dadaistické vánoční verše v podání Michala Steina, dále básně Lenky Šídové a Radany Šatánkové. Básník a novinář Dušan Spáčil položil soutěžní otázku týkající se znalostí Bible a díla Vladimíra Párala. Vítěz tohoto pravidelného kvízu byl odměněn hodnotnou knihou.

Olga Nytrová

Příjemně provoněná modlitebna

Poměrně tradiční adventní nabídka programů náboženské obce Církve československé husitské v Lounech, k nimž patří kromě bohoslužeb koncerty a dětské vánoční besídky, zpestřila v loňském předvánočním čase přednáška o pěstování a konzumaci kávy, spojená s degustací této oblíbené pochutiny, která je druhou nejvíce obchodovanou komoditou. Když uvážíme, že první místo zaujímá ropa, je káva skutečně výjimečným obchodním artiklem!



Pan Ing. Milan Bočkai, odborný učitel Hotelové školy v Žatci, si pro posluchače z naší náboženské obce i hosty z nejširší veřejnosti

připravil vynikající přednášku, při níž jsme se dozvěděli o kávě, co jsme skutečně nevěděli, přestože denně, mnozí z nás několikrát denně, připravujeme pro nás tak nepostradatelný nápoj z kávy, která je mimochodem ovocem, podobným třešni!

Přednáška měla dokonce i svou preventivní část, kdy jsme měli možnost nejen vyslechnout, ale také okusit, jak vypadá a jak chutná káva podruhé či potřetí použitá, když se z ní znovu připraví nápoj... Utvrdili jsme se v názoru, že káva konzumovaná v přiměřeném množství je dobrým lékem, nicméně její nadměrná konzumace se může neblaze podepsat na našem zdraví.

Děkujeme za další přednášku pana Ing. Bočkaie, která nás obohatila na



duchu a příjemně provoněla naši modlitebnu kávou.

Helena Smolová

ZPRÁVY



Dne 1. prosince 2013 jsme v naší náboženské obci Olomouc-Hodolany prožili krásné bohoslužby za přítomnosti olomouckého biskupa Rudolfa Göbela s našimi břířmovanci – Helenou Vlasákovou, Kateřinou Kristovou, Šárkou Sperottovou, Eliškou Orlikovou, Jaroslavem Cikrytem a Jaroslavem Rysem.

Bůh vás v Pánu Ježíši Kristu provázej celým životem.
Za náboženskou obec Vlasta Šanteková, farářka



65 let společného života

V sobotu 21. prosince 2013 obnovili svůj manželský slib a poděkovali Bohu za 65 let společného života manželé Hessovi z Pnětluk.

Obřad se konal v kostele

Církve československé husitské v Lounech a vystoupil při něm chrámový sbor.

red

Pozvánka na seminář

Zveme všechny zájemce o liturgický zpěv na seminář liturgického zpěvu. Seminář se bude konat 21. února od 13 do 16 h v Církvevní husitské základní umělecké škole Harmonie v Praze 6-Dejvicích, Bílá 1. Poplatek: **zdarma!** Více informací o škole:

www.zusharmonie.cz.

Svou účast prosím potvrďte na tel.: 603 309 363. Do SMS napište jméno a příjmení. Marek Vávra

Studentská slavnost

Zveme vás na tradiční ekumenickou slavnost pro studenty, pedagogy a zaměstnance teologických fakult v rámci Týdne za jednotu křesťanů v úterý 21. ledna od 18 h v kostele sv. Jana Křtitele Na Prádle na Malé Straně v Praze. Po bohoslužbě proběhne pro zájemce setkání s komentovaným promítáním fotografií z 10. Valného shromáždění Světové rady církve v jihokorejském Pusanu. Martina Kopecká

Z programu Divadla MANA (Praha-Vršovice)

• 22. 1. v 19 h – Ubohý Cyrano. Exkluzivně pro členy Církve československé husitské uvádíme představení klasické divadelní hry na motivy Edmonda Rostanda v úpravě Pavla Kohouta s Davidem Suchařipou v hlavní roli.

Členové CČSH mají vstup volný po předložení dokladu o uhrazení církevního příspěvku za rok 2014. K takto získané vstupence zároveň obdrží zdarma ještě jeden lístek pro případný doprovod. Lístky jsou k vyzvednutí v předprodeji divadla, na farním úřadě a také hodinu před začátkem představení v pokladně.

• 23. 1. v 19 h – Můj romantický příběh, I. premiéra. Hraje Divadlo pod Palmovkou.

• 24. 1. v 19 h – Můj romantický příběh, II. premiéra.

• 25. 1. – Víkendová divadelní dílna pro děti 8-15 let. Pět 90minutových bloků práce s vlastním tělem, hlasem a pohybem skrze u nás zatím málo známé Feldenkraiové metody, improvizaci, herecké pohybové a řečové techniky, divadelní tvorbu. Na závěr workshopu autorská tvorba ve velkém sále divadla. Cena: 1100 Kč/účastníka (nezahrnuje občerstvení v průběhu dílny).

Kontakt: erika@cebin.cz red

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

JEŽÍŠ A JAN KŘTITEL

Nahrad'te symboly písmeny podle uvedeného klíče a dozvíte se, co o Ježíši řekl Jan Křtítel.



☞ = A	⌘ = L	☉ = Ý
☉ = Í	← = T	☞ = H
♠ = Ř	☉ = E	♠ = O
♠ = Á	☞ = M	☞ = Ž
☉ = K	☞ = V	☉ = CH
☞ = S	☞ = Ě	☉ = R
♠ = B	☉ = N	

(Řešení z čísla 1: Jednorozemý Syn.)

Jana Krajčičířková

EKUMENA



NOVOROČNÍ EKUMENICKÁ SLAVNOST

Konání Novoroční ekumenické duchovní slavnosti se již stalo milou tradicí, při které se setkávají představitelé našich křesťanských církví, aby se společně pomodlili za zdar nového roku a vyprosili si pro něj požehnání. Letos se sešli v kostele sv. Karla Boromejského při nemocnici stejného jména, kde už přes dvacet let boromejky spolu se sestrami civilními svou obětavou prací, tolik potřebnou pro společnost a občany, ať už věřící či nevěřící, zcela naplňují význam slov „miluj bližního svého“. Tato veliká slova z Matoušova evangelia se stala i mottem letošního setkání. Koneckonců jaká jiná by lépe vystihla náročnou a obětavou poslání, jemuž zasvětily svůj život.

Za naší církev se bohoslužby již tradičně účastnil patriarcha Tomáš Butta. Ústředním tématem slavnosti byl známý příběh biblického Jóba. Každý z vystupujících svým pohledem na jeho utrpení a zamyšlením se nad jeho účelem přispěl k pochopení složitosti událostí v našich životech; radou a „návodem“, jak pomáhat bližním nést tíhu tragických událostí i naopak, jak jim s pomocí blízkých a přátel ve vlastním životě čelit. Jak přijímat s vyrovnaností to dobré, ale i to zlé, jako nutnost pro naplnění budoucích dnů.

Ne náhodou bylo za téma vybráno utrpení Jóba, neboť jeho příběh nám může být více než příkladem, může nás vést, dodávat sílu ve chvílích zoufalství a ukázat, že vše v našich životech má nějaký smysl, i ony tragické chvíle... Mezi jednotlivými částmi výkladu přispíval ke sváteční atmosféře setkání hrou na varhany varhaník Josef Kšica, zpěvem pak Hostivický pěvecký sbor a sbor sester boromejek - to vše v režii Jana Břichčína. red

JSME PŘIPRAVENI NA MÍROVÉ ROZHOVORY, VZKÁZAL PAPEŽOVI BAŠÁR AL-ASAD Syráský prezident Bašár Asad ve vzkazu, který poslal papežovi Františkovi, uvedl, že jeho vláda je připravena na mírové rozhovory, které se mají uskutečnit v lednu v Ženevě. Jak ale prezident dodal, ostatní země musejí přestat vojensky a logisticky podporovat „teroristické skupiny“, které se do občanské války v Sýrii zapojily. Asad poslal papežovi vzkaz po své delegaci. Mimo jiné ocenil slova, která František pronesl během svého poselství Městu a světu. Papež tehdy vyzval všechny válčící strany, aby ukončily násilí a umožnily obětem konfliktu přístup k humanitární pomoci. Jak syráský prezident uvedl, krize v zemi prý „bude vyřešena prostřednictvím národního dialogu mezi Sýřany, bez zásahů ze zahraničí. Sýřané si tak budou moci určit svou budoucnost pomocí voleb“. Vzkaz, který do Vatikánu přivezla syráská vládní delegace, si osobně převzal státní sekretář Svatého stolce. Ten prý syráským představitelům řekl, že papež dění v Sýrii neustále sleduje. Jak dodal, František údajně rovněž „tvrdí, že krizi je potřeba vyřešit dialogem mezi Sýřany bez zahraniční intervence“, napsala syráská agentura. Mírovou konferenci o Sýrii svolala na 22. ledna Organizace spojených národů. Jednání označované jako Ženeva 2 má připravit politické řešení syráského konfliktu za účasti zástupců vlády i opozice. Podle Christnet.cz

VÝNATEK Z APOŠTOLSKÉ EXHORTACE „EVANGELIUM GAUDIUM“

PAPEŽ FRANTIŠKA - Ne vůči sterilnímu pesimismu

Radost evangelia je taková, že ji nic a nikdo nebude nikdy moci odejmout (srv. Jan 16,22). Nešvary našeho světa – a církve – by neměly být omluvou pro redukování našeho nasazení a naší horlivosti. Považujme je za výzvy k růstu. Pohled víry je navíc schop rozpoznat světlo, které Duch svatý vždycky šíří uprostřed temnot, nezapomínáje, že „kde se rozmnožil hřích, tam se v míře ještě daleko štědrěji ukázala milost“ (Řím 5,20). Naše víra je vyzvána k nazírání vína, na které se může proměnit voda, a k objevení pšenice rostoucí mezi kůkoulem. Padesát let po Druhém vatikánském koncilu, třebaže zakoušíme bolest nad ubohostí naší doby a jsme dalecí naivního optimismu, nesmí větší realismus znamenat menší důvěru v Ducha ani menší velkodušnost. V tomto smyslu se můžeme vrátit ke slovům bl. Jana XXIII. z onoho pamětihodného 11. října 1962: „Při vykonávání Našeho pastýřského úřadu k nám nejednou dolehnou názory některých lidí, kteří jistě planou horlivostí o svaté náboženství, avšak nedívají se na vše s dostatečným pochopením a s rozumným úsudkem. V dnešní době vidí jen zmar a zkázu... Máme za to, že musíme rezolutně nesouhlasit s těmito proroky zkázy, kteří oznamují jen neštěstí, jako by už hrozil konec světa. Na nynějším stavu věci máme spíše vidět tajemné úradky Boží Prozřetelnosti, která nás vede k novému rádu lidských vztahů. Dnešní události jsou dílem lidí, a co více: nad jejich očekávání uskutečňují vyšší Boží záměry; Bůh řídí všechno i přes lidské nehody a nezdary moudře k dobru církve.“ Radio Vatikán

